

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — Antonio Accardo m.fl. mod Comune di Torino (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Torino (Italien))

(Sag C-227/09) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — tilrettelæggelse af arbejdstiden — kommunale politibetjente — direktiv 93/104/EF — direktiv 93/104/EF, som ændret ved direktiv 2000/34/EF — direktiv 2003/88/EF — artikel 5, 17 og 18 — maksimal ugentlig arbejdstid — kollektive overenskomster eller aftaler indgået mellem arbejdsmarkedets parter på nationalt eller regionalt niveau — undtagelser vedrørende udskudt ugentlig hviletid og kompenserende hviletid — direkte virkning — direktivkonform fortolkning)

(2010/C 346/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambirsi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro, Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palombo, Michele Paschetto, Frederica Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Pozzo, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Riso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Sagsøgt: Comune di Torino

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale ordinario di Torino — fortolkning af artikel 5, 17 og 18 i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT L 307, s. 18) — fravigelse vedrørende udskudt ugentlig hviletid og kompenserende hviletid — anvendelighed på kommunale politibetjente

Konklusion

1) Artikel 7, stk. 3, i Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden har såvel i sin oprindelige version som i versionen

som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/34/EF af 22. juni 2000 et selvstændigt anvendelsesområde i forhold til samme artikels stk. 2, således at den omstændighed, at et erhverv ikke er nævnt i stk. 2, ikke er til hinder for, at det kan være omfattet af undtagelsen i artikel 17, stk. 3, i direktiv 93/104 i de nævnte to versioner.

2) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan de fakultative undtagelser i artikel 17 i direktiv 93/104 og direktiv 93/104, som ændret ved direktiv 2000/34, samt i givet fald i artikel 17 og/eller artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ikke påberåbes over for personer, såsom sagsøgerne i hovedsagen. Disse bestemmelser kan desuden ikke fortolkes således, at de giver mulighed for eller forbyder anvendelse af kollektive overenskomster, såsom i de hovedsagen omhandlede, idet en eventuel anvendelse af disse afhænger af den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 29.8.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2010 — Albron Catering BV mod FNV Bondgenoten og John Roest (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof te Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-242/09) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — overførsel af virksomheder — direktiv 2001/23/EF — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — koncern, hvor arbejdstagerne er ansat af et centralt »arbejdsgiverselskab« og permanent tilknyttet et »driftsselskab« — overførsel af et driftsselskab)

(2010/C 346/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Albron Catering BV

Sagsøgte: FNV Bondgenoten og John Roest

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Gerechtshof te Amsterdam — fortolkning af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16) — selskab, der omfatter hele koncernens personale og stiller det til rådighed for koncernens produktionsselskaber efter disses behov — udflytning af et produktionsselskabs virksomhed til selskab uden for koncernen — kvalificering

Konklusion

Et selskab i en koncern, hvortil arbejdstagerne på permanent vis var udstationeret, dog uden at være knyttet til selskabet ved en arbejds-kontrakt, kan, i tilfælde af en overførsel som omhandlet i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter af et selskab i en koncern til et selskab uden for denne koncern, ligeledes anses for at være »overdrager« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, litra a), selv om der inden for denne koncern findes et selskab, hvortil de pågældende arbejdstagere var knyttet ved en sådan arbejds-kontrakt.

(¹) EUT C 220 af 12.9.2009, s. 21.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. oktober 2010 —
Günter Fuß mod Stadt Halle (anmodning om præjudiciel
afgørelse fra Verwaltungsgericht Halle — Tyskland)**

(Sag C-243/09) (¹)

(Socialpolitik — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — brandfolk ansat i det offentlige — udrykningstjeneste — artikel 6, litra b), og artikel 22, stk. 1, første afsnit, litra b) — maksimal ugentlig arbejdstid — afslag på at udføre et arbejde ud over denne arbejdstid — tvungen forflyttelse til en anden tjenestegren — direkte virkning — konsekvens for de nationale domstole)

(2010/C 346/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Halle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Günter Fuß

Sagsøgt: Stadt Halle

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Halle — fortolkning af artikel 22, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9) — nationale bestemmelser, hvorefter der i strid med nævnte direktiv for tjenestemænd i udrykningstjeneste fastsættes en ugentlig arbejdstid på mere end 48 timer — tjenstlig omplacering af tjenestemand, der har afvist denne arbejdstid, til en anden stilling i samme lønklasse i intern tjeneste — begrebet »ikke [...] lægges til last«

Konklusion

Artikel 6, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en arbejdsgiver i den offentlige sektor kan foretage en tvungen forflyttelse til en anden tjeneste af en som brandmand i udrykningstjenesten beskæftiget arbejdstager med den begrundelse, at han har anmodet om, at den i nævnte bestemmelse fastsatte maksimale ugentlige gennemsnitsarbejdstid overholdes i udrykningstjenesten. Det er i denne forbindelse uden betydning, at en sådan forflyttelse ikke specifikt kommer til at ligge en sådan arbejdstager til last ud over den belastning, der følger af tilsidesættelsen af nævnte artikel 6, litra b).

(¹) EUT C 233 af 26.9.2009.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. oktober 2010 —
fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt
vedrørende I.B. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Cour constitutionnelle (Belgien))**

(Sag C-306/09) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — artikel 4 — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4, nr. 6) — arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom — artikel 5 — garantier, som den udstedende medlemsstat skal give — artikel 5, nr. 1) — domfældelse in absentia — artikel 5, nr. 3) — arrestordre udstedt med henblik på retsforfølgning — overgivelse betinget af, at den pågældende person overføres til den fuldbyrdende medlemsstat — samtidig anvendelse af artikel 5, nr. 1) og 3) — forenelighed)

(2010/C 346/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I.B

Sagens genstand

Præjudiciel — Cour constitutionnelle (Belgien) — fortolkning af artikel 4, nr. 6, og artikel 5, nr. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1) samt EU-traktatens artikel 6, stk. 2 — grunde til fakultativ ikke-fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre og garantier, der skal stilles af den udstedende medlemsstat — den fuldbyrdende medlemsstats mulighed for at gøre